

РЕШЕНИЕ

№ 36388

гр. София, 21.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8032** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.26, ал.12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба Л. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на У., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет.1, офис 1, чрез адв. К. А. от САК, срещу Заповед рег. № 513з-6398 от 10.06.2026 г. на началник отдел „Миграция“ – СДВР, с която ѝ е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта поради липса на мотиви, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Оспорват се изводите на административния орган за неизпълнение на предпоставките по чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ при наличие на приложен към заявлението Сертификат от Българска търговско-промишлена палата (БТПП) за регистрация на търговско представителство. Жалбоподателката поддържа, че ЗЧРБ и ППЗЧРБ не съдържат изискване за представяне на сключени договори, реализирани сделки или конкретни икономически резултати като доказателства за реално осъществявана търговска дейност, при представени от нея декларация за извършвана дейност и план за развитие на представителството. Твърди наличие на действащ офис, който не е проверен от представители на административния орган. Сочи, че търговското представителство е пререгистрирано многократно и в дейността му няма изменения, поради което отказът не съдържа мотиви относно липсата на конкретни доказателства. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени заповедта и да върне преписката на административния орган със задължителни указания за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

Ответникът началник на отдел „Миграция“ – СДВР оспорва жалбата, чрез юрк. И.. В писмена

защита от 16.09.2026 г. излага подробни съображения за законосъобразност на заповедта. Поддържа, че разпоредбата на чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ урежда императивно изискване за наличие на доказателства за офис, за осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори. Счита, че допълнително представените от кандидатката документи на 05.06.2026 г. не доказват извършвана от Л. И. дейност на търговски представител, поради липса на доказателства за проведени срещи, сключени договори или други отношения с български партньори. Счита, че установените в хода на административното производство обстоятелства не доказват основание за пребиваване по чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ. Претендира се отхвърляне на оспорването и присъждане на юрисконсутско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че украинската гражданка е подала заявление с вх. № 100856/27.03.2026 г. за получаване право на продължително пребиваване на основание чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ - като представител на чуждестранно търговско дружество - търговско представителство "Н. технологични системи" с БУЛСТАТ[ЕИК] и адрес на представителството в [населено място], както и, че е имала разрешено продължително пребиваване на същото основание за срок до 23.04.2026 год.

Към заявлението са приложени: национален паспорт; карта за разрешено продължително пребиваване в РБ; нотариален акт като доказателство за адрес, медицинска застраховка, Сертификат на БТПП; банково извлечение.

С писмо рег. № 513000-26930 от 09.04.2026 г. Л. И. е уведомена, че срокът за разглеждане на преписката е удължен с 1 месец, като в 14-дневен срок следва да представи доказателства за извършената от нея дейност в периода на предходното пребиваване - от 03.04.2025 год. до момента на подаване на заявлението.

На 05.06.2026 г. Л. И. представила в отдел „Миграция“ декларация, в която са изброени осъществени дейности от нея през 2025 год., както и план за развитие за периода 2026 г. - 2027 г.

Със Становище рег. № 513р-61203 от 05.06.2026 г. на началник група 01 ПКПС-СЗМ-СДВР е предложено да се постанови отказ по подаденото заявление с мотив, че представените документи не обосновава дейност на търговски представител на украинската гражданки. В допълнение, документът е мотивиран с липса на доказателства за проведени срещи, сключени договори или осъществени други взаимоотношения с български партньори, които да показват някакво участие на Л. И. и някаква дейност на търговското представителство. Обсъдени са новопредставените доказателства, но е посочено, че твърденията на кандидатката за проведени срещи и партньорства с български компании не са подкрепени с доказателства.

Издадена е оспорената Заповед рег. № 513з-6398 от 10.06.2026 г. на началник отдел „Миграция“ – СДВР. Административният орган е възпроизвел изцяло мотивите на Становище рег. № 513р-61203 от 05.06.2026 г., за да обоснове, че установените факти и обстоятелства не доказват, че в периода на предходното пребиваване Л. И. е осъществявала дейност на търговски представител съгласно изискванията на чл. 24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Заповедта е връчена на 16.06.2026 г. Жалбата по съдебен ред от 22.06.2026 г. е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съгласно чл.26, ал.12 от АПК индивидуален административен акт, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.1 от АПК съдът установи, че отказът е

издаден от компетентен административен орган по чл.23, ал.7 от ЗЧРБ – началник отдел „Миграция“ – СДВР, предвид предоставената в същата разпоредба възможност за делегиране на правомощия, извършено със Заповед № 513з-2396 от 24.03.2021 г. на директора на СДВР, с която на издателя на акта са делегирани правомощия по издаване или отказ за издаване на разрешения за краткосрочно и продължително пребиваване. Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК по начин, който не е затруднил правото на защита на лицето да разбере основанията за отказ и да организира защитата си, за което свидетелстват изложените в жалбата твърдения. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Спорът между страните е материалноправен – относно изпълнението на предпоставките по чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ. Разпоредбата предвижда, че при постъпило искане за продължаване срока на пребиваване на това основание Българската търговско-промишлена палата издава нов сертификат след деклариране от търговския представител на извършената от него дейност в периода на предходното пребиваване и в изпълнение на програмата за дейността на представителството; наличие на доказателства за офис, осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори и удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице с валидност 6 месеца от датата на издаването му.

Не е спорно, че към заявлението е приложен Нотариален акт № 136, том XI, рег. № 26815, н.д. № 1776 от 25.09.2029 г., удостоверяващ закупен от А. С. и Л. И. недвижим имот: апартамент № 14, с площ от 159.53 кв.м., находящ се в [населено място], район „Л.“, [улица], състоящ се от входно антре, дневна с трапезария и кухненски бокс, три спални, три бани с тоалетни, коридор и две тераси. Същият административен адрес е вписан в подаденото заявление с вх. № 100856/27.03.2026 г. и в Сертификат № 1044 от 26.03.2026 г. на БТПП, в който изрично е вписано, че обстоятелствата по чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ са доказани от чуждестранното дружество, вписано в решение на БТПП от 23.12.2020 г. Сертификатът удостоверява, че представители на чуждестранното лице са А. С. и Л. И., а последната – и по пълномощие.

Пред съда е представен документ от Министерство на икономиката на Република У., удостоверяващ регистрация на 31.01.2020 г. от А. С., като представител на „Н. системи технологии“ на технически условия за Системи тампонажни за специално предназначение (СТСП) и на Разширяващи тампонажни системи (Р.). Приложена е диплома от 04.02.1993 г. на името на А. Б. С. за присъдена образователна и научна степен „Магистър по технически науки“, специалност „Химична технология на свързващите материали“, квалификация „инженер-химик-технолог“, издадена от Киевски политехнически институт. Представено е споразумение от 02.04.2025 г. за предоставяне на правото на ползване на технически условия, сключено между „НВП Технологични Системи“ ООД, У. и „СКС Инженеринг и Материалс“ ООД, България с предмет, посочените по-горе технически условия и срок от три години. Приложени са три протокола от 20.10.2025 г., 04.12.2025 г. и 11.03.2026 г. относно проведени работни срещи между „НВП Технологични Системи“ ООД, У., в присъствието на търговските представители А. С. и Л. И. и „БОНЕРО“ ЕООД, България, „БАУ ЦЕНТЪР“ ЕООД, България и „Илиян ТРАНС“ ЕООД, България.

Представените пред съда доказателства, обсъдени съвкупно с декларацията на Л. И. от 01.03.2026 г. относно извършената през 2025 г. дейност като търговски представител на ТП „Н. Технологични системи“ и Плана за развитие на дружеството през 2026 г.-2027 г., оборват изводите на административния орган за неизпълнение на предпоставките по чл.24, ал.1, т.6 от

ЗЧРБ за предоставяне на право на продължително пребиваване на украинската гражданка.

Подаденото заявление съдържа данни, че офисът на представителството на чуждестранното дружество се намира на адрес в [населено място], район „Л.“, [улица], за който е приложен и нотариален акт. Размерът и броят на помещенията на жилищния имот са указание, че в него може да се помещава и търговски офис. Служители на административния орган, чиято е доказателствената тежест според чл.170, ал.1 от АПК, не са извършили посещение и проверка на място на адреса, за да проверят това относимо обстоятелство по чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ – относно достоверността на декларирания офис. От друга страна, заинтересованите лица са представили дължимите според разпоредбата доказателства за офис – нотариален акт и договор за наем. А. характер на нормата не урежда конкретика относно доказателствата за „осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори“, доказателствената тежест за които обстоятелства безспорно е на заявителя. Съдът приема, че наличието на доказателства за регистрирани в У. на името на чуждестранното дружество продукти, които са предмет на договор от 02.04.2025 г. с тригодишен срок в България, както и на протоколи за работни срещи с български партньори, удовлетворяват в пълнота изискването на чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ за наличие на доказателства за осъществена в страната ни дейност на търговските представители на чуждестранното дружество. За пълнота – това обстоятелство е удостоверено в Сертификат № 1044 от 26.03.2026 г. на БТПП при липса на оспорване от ответника, че на същото основание украинската гражданка е имала разрешение за продължително пребиваване до 23.04.2026 год.

Като е достигнал до противен правен извод, административният орган е постановил оспорената заповед при неправилно приложение на закона – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

На основание чл.172, ал. 2 от АПК е дължима отмяна на заповедта. По силата на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган с указания по приложението на закона, а именно – за издаване на разрешение за продължаване на срока на пребиваване в Република България на Л. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на У., на основание чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ – като търговски представител на чуждестранно търговско дружество - търговско представителство “Н. технологични системи“ с БУЛСТАТ[ЕИК].

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателката има право на разноски, но поради липса на формулирано искане за разноски, такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Л. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на У., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет.1, офис 1, чрез адв. К. А. от САК, Заповед рег. № 513з-6398 от 10.06.2026 г. на началник отдел „Миграция“ – СДВР, с която ѝ е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България.

ВРЪЩА на основание чл.173, ал.2 от АПК делото като преписка на административния орган със задължителни указания по приложението на закона – за издаване на разрешение за продължаване на срока на пребиваване в Република България на Л. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на У., на основание чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ – като търговски представител на чуждестранно търговско дружество - търговско представителство “Н. технологични системи“ с БУЛСТАТ[ЕИК].

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.174 от АПК 30-дневен срок от получаване на съобщение за настоящето решение за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на Л. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на У., на основание чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ – като търговски представител на чуждестранно търговско дружество - търговско представителство “Н. технологични системи“ с БУЛСТАТ[ЕИК].

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: